

ע"פ 4297/13 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים

ע"פ 4297/13

לפני: כבוד השופט ס' ג'ובראן
כבוד השופט ח' מלצר
כבוד השופט צ' זילברטל

המערער: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי מרכז- לוד
(כב' השופטת ו' מרוז) מתאריך 07.05.2013 ב-ת"פ
52473-06-12

תאריך הישיבה: י"ז באדר א התשע"ד (17.02.2014)

בשם המערער: עו"ד ג'קי סגרון

בשם המשיב:
בשם קצין מבחן למבוגרים:
עו"ד שאול כהן
זאב פפר

פסק-דין

השופט ח' מלצר:

1. בפנינו ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי מרכז- לוד (כב' השופטת ו' מרוז) מתאריך 07.05.2013 בת"פ 52473-06-12 בגדרו נגזרו על המערער 26 חודשי מאסר בפועל, ו-12 חודשי מאסר על תנאי, למשך שלוש שנים מיום שחרורו, לבל יעבור עבירת רכוש או אלימות מסוג פשע.

2. המערער הורשע על פי הודאתו, בכתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון בשוד (עבירה לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין)), החזקת סמים לשימוש עצמי (עבירה לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973) והפרת הוראה חוקית (עבירה לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין).

3. הרקע העובדתי והשתלשלות ההליכים בעניינו של המערער כבר פורטו בהרחבה על ידי חברנו, השופט ע' פוגלמן, ב-בש"פ 525/13 ולכן איננו רואים לחזור עליהם כאן. רק נוסיף פה על האמור שם, כי במהלך שהותו ב"מעצר בית" המבקש ביצע לכאורה עבירה נוספת של תקיפת בת-זוג, בגינה הוא עומד לדין במקביל להתנהלותו של הליך זה.

טענות הצדדים

4. בא-כח המערער טען בהודעת הערעור ובטיעונים שבפנינו כי שגה בית המשפט קמא הנכבד עת לא ייחס משקל מספיק לנסיבות חייו הקשות של המבקש וגזר על המבקש עונש החורג לחומרא מהמקובל במקרים דומים. כמו כן טען בא-כח המערער כי יסודו של תסקיר שירות המבחן בטעות, משום התבסס על כתב האישום - טרם תיקונו במסגרת הסדר הטיעון.

5. בא-כח המשיבה הדגיש מאידך גיסא, את התסקיר השלילי בעניינו של המערער, את הפרותיו את תנאי "מעצר בית" בו שהה, וביקש לסמוך ידיו על פסק דינו של בית המשפט קמא הנכבד, שלשיטתו, הביא לאיזון ראוי של השיקולים לחומרא ולקולא.

דין והכרעה

6. לאחר בחינה של נימוקי הערעור ושמיעת טיעוני באי-כוח הצדדים - הגענו לכלל מסקנה כי דין הערעור להידחות. להלן יובאו בקצרה הטעמים למסקנתנו זו.

7. נקודת המוצא בסוגיה שלפנינו נשענת על ההלכה, לפיה ככלל - אל לה לערכאת הערעור להתערב בעונש שהושת בערכאה הדיונית, אלא אם כן מדובר בסטייה מהותית ממדיניות הענישה הראויה, או כאשר מתקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות את הדבר. הנה כי כן, התערבות במידת העונש תעשה על-ידי ערכאת הערעור רק אם "הערכאה הדיונית נכשלה בטעות, או שהעונש שנגזר על ידה חורג במידה קיצונית מן העונשים המוטלים, בדרך כלל, בנסיבות דומות". (ראו: ע"פ 1242/97 גרינברג נ' מדינת ישראל (3.2.1998); ע"פ 9097/05 מדינת ישראל נ' ורשילובסקי (3.7.2006); ע"פ 3091/08 טרייגר נ' מדינת ישראל (29.1.2009); ע"פ 6877/09 פלוני נ' מדינת ישראל

עמוד 2

((25.6.2012)).

8. במקרה דנן לא מצאנו כי העונש שנגזר על המערער יסודו בטעות מהותית כלשהי, כטענת המערער. המערער, באקט של בריונות חסר מעצורים, איים על קטינים, תוך שימוש בכלי חד, ונטל מידיהם את הטלפונים הניידים שברשותם. על חומרם של מעשים כגון אלה, עמד לאחרונה בית משפט זה ב-ע"פ 588/13 פלוני נ' מדינת ישראל (27.08.2013) (להלן: עניין פלוני), בצינו כדלקמן:

"למרבה הצער, הפכו, בתקופה האחרונה, מעשי השוד ובעיקר ככל שמדובר בשוד של מכשירים סלולאריים יקרי ערך, לתופעה שניתן להגדירה כ"מכת מדינה", כאשר חדשות לבקרים מדווחים אנו על תקיפה של קורבנות חסרי הגנה, על-ידי שודדים אלימים וחסרי מעצורים, המבקשים לשדוד את רכושם ולזכות ברווח כספי קל וזמין (ראו, לעניין זה, דברי חברתי, המשנה לנשיא מ' נאור בע"פ 6378/11 בסול נ' מדינת ישראל (31.7.2012)). מעבר להיבט הכספי והכלכלי של התופעה, יש ליתן את הדעת לפגיעות הפיזיות, ולא פחות חמור מכך, לפגיעות הנפשיות הנגרמות לקורבנות העבירה, בצד הפגיעה בשלומם ובבטחונם של הציבור בכללותו.

על רמת הענישה בעבירות אלה, ועל מגמת ההחמרה בענישה לאור התגברות התופעה, ניתן ללמוד מפסיקתו של בית משפט זה בע"פ 3683/12 צגוקי נ' מדינת ישראל (20.12.2012); ע"פ 3160/12 כריסטיאן נ' מדינת ישראל (21.4.2013) ולאחרונה, ע"פ 5535/12 כאברי נ' מדינת ישראל (1.5.2013), שם הועמדו עונשי המאסר, אשר הושתו על המערערים שהיו נטולי עבר פלילי, על 40 ו-46 חודשי מאסר לריצוי בפועל."

יצוין כי המערער בעניין פלוני אמנם הורשע בעבירה חמורה יותר (לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין), בניגוד לעבירה בה הורשע המערער במקרה דנן (לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין), ונגזרו עליו 24 חודשי מאסר, אך מדובר במי שהיה בעניינו תסקיר חיובי מטעם שירות המבחן לנוער, ולא יוחסו לו עבירות נוספות, כמו במקרה דנן).

ראו גם פסק הדין מהעת האחרונה - ע"פ 2400/13 חמור נ' מדינת ישראל (12.03.2014), שגם בו הוזכר עניין פלוני, ושם הועמד העונש בגין עבירות דומות לעבירות בהן הורשע המערער במקרה דנן - על 30 חודשי מאסר.

9. זאת ועוד - אחרת. מהתסקיר בעניינו של המערער עולה כי להערכת הגורמים המקצועיים, הסיכוי להישנות התנהגות פורעת חוק מצידו של המערער - גבוה. עוד צוין בתסקיר שירות המבחן כי המערער אינו רואה פסול בהתנהלותו והוא נוטה לצמצם את אחריותו לאירועים הפליליים בהם היה מעורב.

הפרותיו החוזרות ונשנות של המערער את התנאים המגבילים בהם שוחרר מבהירים כי אין על המערער מוראו של החוק. התנהלותו זו של המערער, בשילוב עם סירובו לקחת אחריות על מעשיו, כפי שהיא משתקפת בתסקיר שירות המבחן, מצדיקים עונש מאסר משמעותי, שישקף את חומרת הפגיעה בערכים המוגנים שנפגעו כאן ותציב למערער גבולות ברורים.

10. נוכח כל האמור לעיל - איננו סבורים כי עונש של 26 חודשי מאסר שנגזר על המערער מהווה עונש מחמיר

החורג ממתחם הענישה המקובל בעבירות דומות. הערעור נדחה איפוא.

ניתן היום, ט"ו באדר ב' התשע"ד (17.3.2014).